

er naturligvis så alvorlig, at man er nødt til at tænke over, hvad man kan gøre. De siger, vi kender, har været meget voldsomme, og derfor er vi altså positive over for at indsætte en selvstændig bestemmelse i straffeloven på området.

Samtidig vil vi sige, at vi ikke tror, det skal stå alene på nogen måde, for som sagt er straf udmærket, hvis der sker en grov forbrydelse, men det er jo endnu bedre at forebygge, at der sker en forbrydelse. Derfor vil vi gerne have, at der sker en styrkelse af det forebyggende, styrket rådgivning, sådan at vi hjælper de kvinder eller unge mænd, som bliver udsat for forsøg på tvang, at vedkommende f.eks. nemmere kan få mulighed for at skifte cpr-nummer og skifte identitet og på den måde slippe væk fra en familie, som vil tvinge vedkommende, og at man også styrker indsatsen over for ofrene, altså dem, der er blevet tvangsgift. Jeg tror altså – og vi tror – at der er brug for en bredere indsats, hvis det her problem skal komme nærmere en løsning.

Der er også brug for at få mere viden på området. Det fremgår af høringssvarene, at vi ikke kender nok til problemets omfang, at vi ikke kender tilstrækkeligt til, om der overhovedet er brug for en ny bestemmelse. Nu støtter vi det, men det ville altså være rart med et større indblik i omfanget af tvangsægteskaber. Der er ikke nogen særlig dokumentation om omfanget, og det skal man selvfølgelig prøve at skaffe sig, når man vil gå ind og lave straffelovgivning.

Det er jo også et af de punkter, vi har imod 24-års-reglen, at når vi faktisk ved meget lidt om, hvordan den virker, så skal man altså være påpasselig, og 24-års-reglen, som vi jo klart er imod, er altså en meget indgribende regel at indføre uden helt at kende virkningen af reglen.

Så vi håber altså, at ministeriet vil være med til, at vi får et bedre kendskab til omfanget af tvangsægteskaber, og at vi sammen med resten af Folketinget kan være med til at sikre, at det her tiltag, som vi altså støtter, ikke kommer til at stå alene.

Kl. 11:15

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen, og så er det hr. Naser Khader som ordfører.

Kl. 11:15

(Ordfører)

Naser Khader (NY):

Tvangsægteskab er lig voldtægt. Derfor skal tvangsægteskaber hindres og forbydes. De er et indgreb i individets ret og frihed til at vælge og

bestemme over eget liv, krop, seksualitet, uddannelse og ægteskab. Tvangsægteskabet hæmmer også integrationen. Vi kender tilfælde, hvor en velfungerende ung kvinde med indvandrerbaggrund af familien er blevet tvunget ind i et tvangsægteskab. Konsekvenserne har i mange tilfælde været tragiske. Kvinden har måttet afbryde uddannelse og er blevet tvunget til at gå hjemme. Ægteskabet er kuldsejlet, ofte efter voldelige overgreb fra mandens side, og kvinden er blevet offer.

Der er heldigvis sket en begrænsning af importen af udenlandske ægtefæller til tvangsægteskaber på grund af 24-års-reglen, men nogle undgår denne begrænsning ved f.eks. at bosætte sig i Sverige. Men hvis et sådant ægteskab er indgået efter ulovlig tvang, er det vel strafbart allerede efter den eksisterende lovgivning. Det vil jeg godt have belyst under udvalgsarbejdet.

Vi må også se på, hvordan gældende lov er blevet forvaltet, om der på et sikkert grundlag kan siges noget om omfanget af tvangsægteskaber historisk og aktuelt. Det må være en vanskelig sag at håndhæve en sådan sanktion, men jeg håber, at en skærpelse vil virke præventivt og i hvert fald give de mennesker, som ikke frivilligt ønsker at følge familiens beslutning om valg af ægtefælle, en god begrundelse for at stå fast.

Jeg har læst høringssvarene, og jeg finder ikke, at der er tungtvejende argumenter imod ministerens lovforslag. Det glæder mig, at Institut for Menneskerettigheder ikke har indvendinger af menneskeretlig karakter mod lovudkastet, der reflekterer behovet for at beskytte mod tvang ved ægteskabsindgåelse.

Derimod kan jeg ikke helt følge Indvandrer-rådgivningen, som anfører, at generationskonflikter ikke kan løses med skærpede straffe. Indvandrer-rådgivningen anfører endvidere, at hvis et offer for et tvangsægteskab anmelder et familiemedlem til politiet, vil det påføre offeret alvorlige psykiske problemer på grund af familiens udstødelse. Jamen vi kan da ikke acceptere, at en eller flere generationer af indvandrerefterkommere bare skal affinde sig med denne ulovlige tvang, indtil et generationsproblem er blevet løst. Der er jo heller ikke bare tale om et generationsproblem, men om et alvorligt integrationsproblem, og hvis et tvangsægteskab kuldsejler, risikerer offeret jo alligevel familiens for-dømmelse og udstødelse. Derfor kan jeg ikke tilslutte mig Indvandrer-rådgivningens ræsonnement.